

Danielin kirja – satakaksikymmentäyksi

Viimeisten päivien merkkien avaaminen: Kristuksen kevään puhkeaviin puihin liittyvien viittausten ymmärtäminen

Jeff Pippenger
2024-03-07

Masih ne apne logon ko vasant rtu men kaliyon se phutte vrksoñ kī or isliye sanke kiya, tākī ve antīm dinon ke “cihnoñ” aur un “cihnoñ” ke arth ko samajh saken.

”Kristus oli kehottanut kansaansa valvomaan Hänen tulemuksensa merkkejä ja iloitsemaan nähdessään tulevan Kuninkaansa tunnusmerkit. ’Kun nämä alkavat tapahtua’, Hän sanoi, ’niin ojentautukaa ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.’ Hän osoitti seuraajilleen kevään puhkeavia puita ja sanoi: ’Kun ne jo puhkeavat lehteen, te näette ja ymmärrätte itsestänne, että kesä on jo lähellä. Samoin myös te, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.’ Luuk. 21:28, 30, 31.” Suuri taistelu, 308.

Viimeisten päivien ”merkit” olivat esikuvallisesti ilmaistut niissä ”merkeissä”, jotka ilmoittivat ensimmäisen enkelin liikkeen ja johdattivat siihen. Nuo ”merkit” sisälsivät taivaiden järkkymisen, mutta Joel osoittaa, että viimeisten päivien ”merkit” — niiden päivien, jolloin Israelin vääryyttä etsitään eikä sitä löydetä, jolloin Jumalan pyhä vuori on pyhä iankaikkisesti, sillä muukalaiset eivät enää milloinkaan kulje sen halki, jolloin taivasten voimien järkkyminen tapahtuu — tulevat sisältämään myös maan voimien järkkymisen. Sisar White tuo esiin eron taivasten voimien järkkymisen ja maan voimien järkkymisen välillä.

”16. joulukuuta 1848 Herra antoi minulle näyn taivaan voimien järkkymisestä. Näin, että kun Herra antoi Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan kirjaamat merkit ja sanoi ”taivas”, Hän tarkoitti taivasta, ja kun Hän sanoi ”maa”, Hän tarkoitti maata. Taivaan voimat ovat aurinko, kuu ja tähdet. Ne hallitsevat taivaissa. Maan voimat ovat ne, jotka hallitsevat maan päällä. Taivaan voimat järkkyvät Jumalan äänen vaikutuksesta. Silloin aurinko, kuu ja tähdet siirtyvät paikoiltaan. Ne eivät katoa, vaan Jumalan ääni järkyttää niitä.

”Tummat, raskaat pilvet nousivat ja iskivät toisiaan vastaan. Ilmakehä halkesi ja vieri syrjään; sitten saatoimme katsoa ylös Orionissa olevan avoimen tilan kautta, josta Jumalan ääni kuului. Pyhä kaupunki tulee alas tuon avoimen tilan kautta. Näin, että maan voimia järkytetään nyt ja että tapahtumat tulevat järjestyksessään. Sota ja sanomat sodista, miekka, nälänhätä ja rutto ovat ensimmäiset, jotka järkyttävät maan voimia; sitten Jumalan ääni järkyttää aurinkoa, kuuta ja tähtiä sekä myös tätä maata. Näin, että Euroopan voimien järkkyminen ei ole, niin kuin jotkut opettavat, taivaan voimien järkkyminen, vaan se on vihastuneiden kansojen järkkyminen.” Early Writings, 41.

Taivasten järkkyminen Matteuksessa, Markuksessa ja Luukkaassa merkitsee niiden valtojen järkkyttämistä, jotka hallitsevat taivaita ja joita aurinko, kuu ja tähdet edustavat. Kaikki nämä taivaalliset vallat järkkäyivät ja tuottivat ”merkit”, jotka saattoivat alkuun ja ilmoittivat ensimmäisen enkelin liikkeen. Nuo taivaalliset vallat tulevat jälleen järkkymään kolmannen

enkelin liikkeen aikana. Mutta kolmannen enkelin liikkeessä myös maan vallat tulevat järkkymään. Maan vallat ovat ne vallat, jotka hallitsevat maata. Syyskuun 11. päivänä 2001 järkkäyivät maan vallat, eivät taivaan.

”Nytkö tulee se väite, että minä olen julistanut New Yorkin joutuvan hyökyaallon pyyhkäisemäksi pois? Tätä en ole koskaan sanonut. Olen sanonut, katsellessani siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Miten kauheita näkyjä tapahtuukaan, kun Herra nousee järjestyttämään maata kauheasti! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’ Koko Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku on varoitus siitä, mikä on tuleva maan päälle. Mutta minulle ei ole annettu erityistä valoa siitä, mitä New Yorkia kohtaa, paitsi että tiedän, että jonakin päivänä siellä olevat suuret rakennukset sortuvat Jumalan voiman kääntäessä ja kumotessa. Minulle annetun valon perusteella tiedän, että hävitys on maailmassa. Yksi sana Herralta, yksi kosketus hänen väkevästä voimastaan, ja nämä valtavat rakennelmat sortuvat. Tulee tapahtumia, joiden pelottavuutta emme voi kuvitella.” *Review and Herald*, 5. heinäkuuta 1906.

Milleriläisten historiassa yksi Luukkaan kirjaamista merkeistä oli ”kansojen ahdistus”. Kansat edustavat valtoja, jotka hallitsevat maata, ja syyskuun 11. päivänä 2001 jokaista maan kansakuntaa ravisteltiin, kun kolmas Voi saapui profeetalliseen historiaan. Tuo maallinen ravistelu esitettiin Luukkaan evankeliumin kahdennessakymmenennessäensimmäisessä luvussa, mutta ei raamatullisella ilmauksella maan valtojen järkkymisestä. Se esitettiin ilmauksella ”kansojen ahdistus”, kuten tuli maailman kansojen osaksi, kun New Yorkin suuret rakennukset syöstiin maahan. Luukkaan mainitsema ”kansojen ahdistus” on maan valtojen järkkäminen, ja se täyttyi milleriläisten historiassa.

”Minä näin, että maan vallat järkkäyivät nyt ja että tapahtumat seuraavat toisiaan järjestyksessä. Sota ja sanomat sodista, miekka, nälänhätä ja rutto järkkäyivät ensin maan valtoja; sitten Jumalan ääni järkkäyttää auringon, kuun ja tähdet sekä myös tämän maan. Minä näin, ettei valtojen järkkäminen Euroopassa ole, niin kuin muutamat opettavat, taivaan valtojen järkkäminen, vaan se on vihastuneiden kansojen järkkäminen.” *Early Writings*, 41.

”Vihaisten kansojen voimien järkkäyttäminen” on ”maan voimien” järkkäyttämistä, kuten adventismin varhaisessa historiassa havainnollistettiin ”Euroopan voimien” järkkäyttämällä. Uriah Smith osoitti vuonna 1838, mikä järkkäytti Euroopan voimia.

”Samoin kuin tämän [kuudennen] pasuunan profeetallinen ajanjakso alkoi sillä, että idän kristitty keisari vapaaehtoisesti luovutti vallan turkkilaisten käsiin, voimme oikeutetusti päätellä, että sen päätyminen merkittäisiin sillä, että Turkin sulttaani vapaaehtoisesti luovuttaisi tuon vallan takaisin kristittyjen käsiin. Vuonna 1838 Turkki joutui sotaan Egyptin kanssa. Egyptiläisillä näytti olevan hyvät mahdollisuudet kukistaa Turkin valta. Tämän estämiseksi Euroopan neljä suurvaltaa, Englanti, Venäjä, Itävalta ja Preussi, puuttuivat asiaan tukeakseen Turkin hallitusta. Turkki hyväksyi niiden väliintulon. Lontoossa pidettiin konferenssi, jossa laadittiin ultimaatumi annettavaksi Egyptin paššalle Mehmed Alille. On ilmeistä, että kun tämä ultimaatumi annettaisiin Mehmed Alin käsiin, Osmanien valtakunnan kohtalo olisi tosiasiallisesti uskottu Euroopan kristittyjen valtojen käsiin. Tämä ultimaatumi

annettiin Mehmed Alin käsiin 11. päivänä elokuuta 1840! ja juuri sinä päivänä sulttaani osoitti nootin neljän vallan lähettiläille tiedustellen, mitä olisi tehtävä siinä tapauksessa, että Mehmed kieltäytyisi noudattamasta ehtoja, jotka nämä olivat esittäneet. Vastaus kuului, ettei hänen tarvinnut huolestua mistään mahdollisesti ilmenevästä tilanteesta; sillä he olivat varautuneet siihen. Profeetallinen ajanjakso päättyi, ja juuri sinä päivänä muhamettilaisten asioiden hallinta siirtyi kristittyjen käsiin, aivan kuten kristittyjen asioiden hallinta oli siirtynyt muhamettilaisten käsiin 391 vuotta ja 15 päivää aikaisemmin. Näin toinen voi-huuto päättyi, ja kuudes pasuuna lakkasi soimasta.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Toisen voi-huudon islam oli ohittanut valtansa lakipisteen, jonka Jumalan sanan mukaan tuli kestää kolmesataayhdeksänkymmentäyksi vuotta ja viisitoista päivää. Kuitenkin 1830-luvulla Egypti pyrki palauttamaan kalifaatin Egyptiin jatkaakseen muslimihistorian toista suurta jihadia. Mahdollisuus islamilaisen sodankäynnin jatkumiseen sai Euroopan valtat vapisemaan pelosta. Vuosikymmenten ajan islamin sodankäynnin uudelleen leimahtamisen kriisiä kutsuivat noiden vuosien historioitsijat ja toimittajat nimellä ”itäinen kysymys”. Idän lasten sodankäyntiä oli käyty vuosisatojen ajan niitä Euroopan kansoja vastaan, joiden uskonto oli lähtöisin Rooman kirkosta. Vuonna 1838 Kristuksen mainitsema ”kansojen ahdistus” kuvasi niiden vihoissaan olevien kansakuntien järkytystä, jonka synnytti islamin entistä Rooman valtakuntaa vastaan käymä sodankäynti.

Ymmärrän, että [päästämällä irti] ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella, Jumala oli nyt aikeissa sallia niiden neljän pääkansan, joista Osmanien valtakunta muodostui ja jotka olivat turhaan yrittäneet kukistaa itäisen valtakunnan Konstantinopolissa sekä edistyneet vain vähän Euroopan valloittamisessa, nyt vallata Konstantinopolin sekä vyöryä yli kolmannen osan Eurooppaa ja alistaa sen valtaansa, mikä olikin tosiasia noin viidennentoista vuosisadan puolivälissä.” William Millerin teokset, osa 2, s. 121.

Kansojen ahdistus Luukkaan kertomuksessa ilmeni ”epätoivossa; meri ja aallot pauhaavat”, ja ihmisten ”sydämet menehtyvät pelosta ja niiden odottamisesta, jotka maanpiiriä kohtaavat”. Itämaisen kysymyksen aiheuttama hämmennys jatkoi maan valtojen kuohuttamista aina kahdennellekymmenennelle vuosisadalle saakka, ja tuon ahdistuksen vertauskuvana olivat ”ihmisten sydämet menehtyvät pelosta” sekä ”meri ja aallot pauhaavat”.

”Tämä Jumalan palvelijoiden sinetöiminen on sama, joka näytettiin Hesekielille näyssä. Myös Johannes oli tämän mitä hämmästyttävimmän ilmestyksen todistaja. Hän näki meren ja aallot pauhaamassa sekä ihmisten sydänten raukeavan pelosta. Hän näki maan järkkyvän ja vuoret siirtyvän meren sydämeen (mikä tapahtuu kirjaimellisesti), sen vedet pauhaavina ja kuohuvina sekä vuorten vavahtelevan sen kuohunnan voimasta. Hänelle näytettiin vitsaukset, rutto, nälänhätä ja kuolema toteuttamassa kauheaa tehtäväänsä.” Testimonies to Ministers, 445.

Kun Johannekselle näytettiin sadan neljänsäksikymmenenneljän tuhannen sinetöiminen, hän näki kansakuntien ahdingon, jota kuvaavat pauhaavat meret ja aallot sekä ihmisten sydänten menehtyminen pelosta, ja se oli sama sinetöiminen, joka näytettiin Hesekielille yhdeksännessä luvussa. Hesekielille näytettiin sinetöimisen sisäiset osatekijät, ja Johannekselle näytettiin sinetöimiseen liittyvät ulkoiset osatekijät. Johannes näki, että kansakuntien vihastuminen liittyi

sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimiseen, ja kansakuntien vihostuminen on myös Luukkaan kuvaama kansakuntien ahdinko, joka historiallisesti tunnetaan Itäisenä kysymyksenä. Johannekselle näytettiin, että kolmannen voi-huudon islam on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ulkoinen merkki.

Nykyhetki on kaikkein elävien kannalta valtavan mielenkiinnon aikaa. Hallitsijat ja valtiomiehet, luottamus- ja valta-asemissa olevat miehet, ajattelevat miehet ja naiset kaikista yhteiskuntaluokista, ovat kiinnittäneet huomionsa ympärillämme tapahtuviin tapahtumiin. He tarkkailevat kansojen kesken vallitsevia jännittyneitä, levottomia suhteita. He näkevät sen voiman, joka on valtaamassa jokaisen maallisen tekijän, ja he tunnistavat, että jotain suurta ja ratkaisevaa on tapahtumaisillaan — että maailma on valtavan kriisin partaalla.

”Enkelit pidättävät nyt riidan tuulia, etteivät ne puhkeaisi, ennen kuin maailmaa on varoitettu sitä uhkaavasta perikadosta; mutta myrsky on kokoontumassa, valmiina puhkeamaan maan päälle; ja kun Jumala käskää enkeleitään päästämään tuulet valloilleen, silloin syntyy sellainen taistelun näyttäjä, jota mikään kynä ei voi kuvata.

”Raamattu, ja ainoastaan Raamattu, antaa oikean käsityksen näistä asioista. Siinä paljastetaan suuret viimeiset kohtaukset maailmamme historiassa, tapahtumat, jotka jo heittävät varjonsa edeltä, ja niiden lähestymisen ääni saa maan vapisemaan ja ihmisten sydämet raukeamaan pelosta.” Education, 179, 180.

Luukkaan evankeliumin luvussa kaksikymmentäyksi Jeesus osoitti ne ”merkit”, jotka toivat mukanaan milleriittiliikkeen, ja Sisaren Whiten mukaan kaikki nuo ”merkit” täyttyivät. Lissabonin maanjäristys, pimeä päivä, tähtien putoaminen sekä kansojen ahdistus, joka kuvasi maan valtojen järkkymistä ja joka täyttyi islamin kautta Itämaisen kysymyksen synnyttämässä pelossa, ovat kaikki täyttyneet. Milleriittien ”merkkeihin” sisältyy myös Ihmisen Pojan tuleminen pilven kanssa, mikä täyttyi siinä oikeassa järjestyksessä, jossa Kristus antoi ”merkit”; sillä sen jälkeen kun kansojen ahdistus päättyi ottomaanien ylivallan hillitsemiseen vuonna 1840, Kristus tuli kaikkeinpyhimpään 22. lokakuuta 1844, ja tullessaan Hän tuli pilvien kanssa.

“Ja katso, taivaan pilvien keskellä tuli Ihmisen Pojan kaltainen, ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen. Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, että kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelisivat häntä; hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei katoa.” Daniel 7:13, 14. Tässä kuvattu Kristuksen tuleminen ei ole Hänen toinen tulemisensa maan päälle. Hän tulee taivaassa Vanhaikäisen tykö vastaanottamaan vallan, kunnian ja valtakunnan, jotka annetaan Hänelle Hänen välittäjäntyönsä päättyessä. Juuri tämän tulemisen, ei Hänen toisen adventtinsa maan päälle, ennustettiin profetiassa tapahtuvan 2300 päivän päättyessä vuonna 1844. Taivaallisten enkelien saattamana meidän suuri Ylipappimme astuu kaikkeinpyhimpään ja ilmestyy siellä Jumalan kasvojen eteen suorittamaan palvelustehtävänsä viimeiset teot ihmisen hyväksi — toimittamaan tutkivan tuomion työn ja sovittamaan kaikkien niiden puolesta, joiden osoitetaan olevan oikeutettuja sen hyötyihin.” Suuri taistelu, 479.

Milleriläisten historiaan liittyvät ”merkit” olivat esikuvallisia niille ”merkeille”, jotka liittyvät sadan neljäkymmenenneljän tuhannen historiaan. Kun Kristus vertauksen välityksellä antoi toisen todistuksen historialliselle kertomukselle, Hän osoitti opetuslapsilleen ”keväisen puhkeamisen

puihin”. Hän ilmoitti heille, että kun puut alkavat puhjeta lehteen, te tiedätte maailman lopun olevan lähellä, ja että se sukupolvi, joka näkee keväällä puhkeavat puut, saa elää nähdäkseen taivaan ja maan katoavan Hänen toisen tulemisensa tulissa.

Kun ne nyt puhkeavat lehteen, te näette ja tiedätte itseksenne, että kesä on jo lähellä. Samoin te, kun näette näiden tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Luuk. 21:30–33.

Kysymykseksi tulee silloin: ”milloin puut alkoivat puhjeta lehteen?” Myöhäissade alkoi vihmoa 11. syyskuuta 2001, mikä Jesajan mukaan on Jumalan ”ankaran tuulen päivä, itätuulen päivänä”.

Mitan mukaan, kun sinä sitä ajat takaa, sinä käyt sen kanssa oikeutta; hän hillitsee ankan tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääryys sovitetaan; ja tämä on koko hedelmä hänen syntinsä poistamiseksi: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kalkkikivien kaltaisiksi, murskatuiksi kappaleiksi, eivät lehdot ja kuvat enää pysy pystyssä. Mutta varustettu kaupunki on jäävä autioksi, ja asuinpaikka hylätyksi ja jätetyksi kuin erämaa: siellä vasikka käy laitumella, siellä se lepää ja kaluaa sen oksat. Kun sen oksat ovat kuivuneet, ne taitetaan poikki; naiset tulevat ja sytyttävät ne tuleen; sillä se on kansa vailla ymmärrystä; sen tähden hän, joka on heidät tehnyt, ei heitä armahda, eikä hän, joka on heidät muovannut, osoita heille suosiota. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra puistaa hedelmät pois virran uomasta Egyptin puroon asti, ja teidät kootaan yksitellen, te Israelin lapset. Ja tapahtuu sinä päivänä, että suuri pasuuna soi, ja ne tulevat, jotka olivat joutumaisillaan perikatoon Assyrian maassa, sekä karkotetut Egyptin maassa, ja he kumartavat Herraa pyhällä vuorella Jerusalemissa. Jesaja 27:8–13.

Myöhäissade alkoi tihkua (mitatusti) 11. syyskuuta 2001, ja kiista myöhäissateen sanomasta sekä väärennetyistä rauhan ja turvallisuuden sanomasta alkoi. Tämän kiistan historia on se, missä Jaakobin vääryys poistetaan (puhdistetaan pois, toisin sanoen sovitetaan). Kiistan historia, joka on Habakukin kiista, on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajanjakso, joka päättyy siihen, että laodikealainen seitsemännen päivän adventisti syljetään pois Herran suusta, sillä sen, ”varustetun kaupungin”, on tuleva autioksi, koska siitä oli tullut kansan kaupunki, jolla ei ole ymmärrystä ja joka ei löydä laupeutta eikä suosiota. Tuona aikana Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ”toinen ääni” puhalttaa suuren pasuunan, joka on seitsemäs pasuuna ja kolmas voihuuto, ja Jumalan toinen lauma tulee ja kumartaa ”Jerusalemissa”, josta on tullut voittavan seurakunnan liike.

11. syyskuuta 2001 osoittaa, että maan historian viimeinen sukupolvi on saapunut, ja vain ne, jotka tunnistavat kevään puhkeavat puut, saavat sen sateen, joka saa puut puhkeamaan. Vain ne, jotka tunnistavat, että kolmannen vitsauksen islam on se, mikä merkitsee myöhäissateen saapumista ja sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimistä, kuuluvat siihen joukkoon.

”Vain ne, jotka elävät saamansa valon mukaisesti, saavat suurempaa valoa. Ellemme päivä päivältä edisty aktiivisten kristillisten hyveiden ilmentämisessä, emme tule tunnistamaan Pyhän Hengen ilmenemisiä myöhäissateessa. Se saattaa langeta sydämille kaikkialla ympärillämme, mutta me emme sitä havaitse emmekä vastaanota.” Testimonies to Ministers,

507.

”Meidän ei tule odottaa jälkisadetta. Se on tuleva kaikkien niiden päälle, jotka tunnistavat ja omistavat osakseen armon kasteen ja sadekuurot, jotka lankeavat meidän yllemme. Kun kokoamme talteen valon sirpaleet, kun pidämme arvossa Jumalan varmat laupeudet, hänen, joka mielellään näkee meidän luottavan Häneen, silloin jokainen lupaus täyttyy. ’Sillä niin kuin maa tuottaa vesansa ja puutarha saattaa siihen kylvetyn kasvamaan, niin Herra, Herra antaa vanhurskauden ja ylistyksen versoa kaikkien kansojen nähden’ (Jesaja 61:11). Koko maa on täyttyvä Jumalan kirkkaudesta.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, 984.

हम अगले लेख में अध्ययन जारी रखेंगे।

”Ellei niitä, jotka voivat auttaa —ssa, herätetä tuntemaan velvollisuuttaan, he eivät tunnista Jumalan työtä silloin, kun kolmannen enkelin voimakas huuto kuuluu. Kun valo lähtee valaisemaan maata, sen sijaan että he tulisivat Herran avuksi, he haluavat sitoa Hänen työnsä omien ahtaiden käsitystensä mukaiseksi. Sallikaa minun sanoa teille, että Herra tulee tässä viimeisessä työssä toimimaan tavalla, joka poikkeaa suuresti tavanomaisesta järjestyksestä, ja tavalla, joka on vastoin kaikkea inhimillistä suunnittelua. Keskuudessamme on oleva niitä, jotka alati tahtovat hallita Jumalan työtä, määrätä jopa, mitä liikkeitä on tehtävä, kun työ etenee sen enkelin johdolla, joka yhtyy kolmanteen enkeliin maailmalle annettavassa sanomassa. Jumala käyttää teitä ja keinoja, joiden kautta nähdään, että Hän ottaa ohjaket omiin käsiinsä. Työntekijät tulevat hämmästyttämään niistä yksinkertaisista keinoista, joita Hän käyttää vanhurskautensa työn toteuttamiseksi ja täydelliseksi saattamiseksi.” Testimonies to Ministers, 300.